

כציפור על התיל
כשיכור במקהלת ליל,
דרור ביקשתי חפשי ומשולח.
כבספר-העש, כאביר מספר לא חדש
כל חיי לך הצלתי, רק לך
אם גם, אם גם הייתי כועס
את תסלחי, קיוויתי הגבירה:
אם גם
כיזבו שפתיי כל כך —
הלא תדעי, קיוויתי כי לא לך.
כתינוק בן יומו,
או כראם מקרין בזעמו —
התנכרתי לכל שרק בא.
אבל חי זמר זה
וכל מה שבי שוגג כוזב,
כי אגבר על הכל
כי אגבר.
קבצן שעון על מקל עץ
ראו עיני
ושח לי "אל נא תבקש יותר מדי"
ואישה יפה משחור דלתה שבחדר
קראה אלי, היי למה לא לרצות יותר?
הו — כציפור על התיל
כשיכור במקהלת ליל,
דרור בקשתי חפשי ומשולח.
ובאמת, למה לא לרצות יותר?
אוהבת אותך.
הדסה.

